

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilni shod na Pohorji.

Odbor »bralnega društva« v Ribnici na Pohorji je bil že davno namenjen napraviti svojim prijateljem pouka in razvedrila in je sedaj to skupno rešil z g. državnim poslancem Fr. Robičem, kateri je drage volje prevzel povabilo društva in došel dne 13. avgusta poročat svojim volilec o svojem delovanju v deželnem in državnem zboru.

»Upali smo in se bali«, kakor govori pesnik, da ne bi se nam veselica slabo obnesla s tem, da bi se premalo ljudstva zbralo. Vendar naše nade so bile še presežene, kajti okoli pete ure popoldne zbralo se je toliko razne gospóde in čvrstih kmetov od blizo in tudi od daleč, da smo radostnega srca si mislili: Gotova resnica je: Slovan gre na dan!

Po pozdravu gosp. predsednika nastopi oder željno pričakovani naš g. poslanec, ter v kratkih, temeljitih in sila premišljenih besedah nariše nam svoje delovanje, kakor sploh delovanje slovenskih in konservativnih poslancev v državnem zboru. Ko še opiše nekoliko sedanjí politični položaj, pravi svojim volilec, naj oni sodijo potem, je-li on spolnil svojo dolžnost in imajo volilci va-nj zaupanje? Spoznali smo po vsestranskem prevdarku, da je dandanes težko biti državni poslanec, ko bi po enej strani volilci radi od njega zahtevali veliko uspehov, kateri so pa v sedanjem položaju vlade in državnega zbora od naše strani nemogoči, vsaj za sedaj; po drugej strani pa tudi ni prijetno za poslanca, če vidi, da vsi naporí njegovi se le malokedaj posrečijo. Spoznali smo, da poslanec, ako hoče kaj doseči v blagor svojih volilcev, mora biti temeljito podučen v vseh vprašanjih parlamenta, izvršten govornik, pred vsem pa krepkega značaja in mirnega zadržanja. Vse te lastnosti opazili smo na gosp. Robiču, najbolj pa še resno voljo za naš blagor delovati. Sedaj nastopijo naš vlč. g. župnik ter ko raztolmačijo delovanje poslancev,

govorijo nam vsem iz srca, ko v imenu nas vseh in celega Pohorja izrečejo gospodu poslancu popolno zaupanje, kar so vsi navzoči potrdili s trikratnimi »živio«-klici. Na to se je »per acclamationem« izvolil zopet stari odbor društva. Sledil je še krepki govor č. g. Slaniča o kmetovem izobraževanju s pomočjo koristnega berila in vspered je završil gospod J. V. z izvrstno deklamacijo »kmetška hiša«. Na to se je pričela prosta zabava, katero je najbolj povzdigovalo krasno petje gg. kaplanov in učiteljev. Kdor pa se je še vse eno hotel dolgočasiti, tega spravila je v dobro voljo umetna godba, katera je marsikoga omamila, da je pozabil, kedaj je minola cela noč.

V poznej noči in proti jutru poslovali so se daljni naši gostje iz Vuhreda, Marnberga, Vuzenice, od Sv. Antona in iz Lehna. Hvala vam vsem na bratskem obisku, pristrčna hvala še gospodu poslancu Robiču in pa na večkratno svidenje! Posebna hvala za sijajen večer pa gre našemu vlč. g. župniku, katerega trud za blagor naš je vsikdar velik, pa vspeh tudi gotov! M.

Veliki koncert „slov. pevskega društva“ v Mariboru, dne 6. avgusta 1893.

(Konec.)

Pesem Nedvedova »Nazaj v planinski raj«, nam že dobro znana, pela se je s tolikim čutom, s toliko milobo, da bi človek poslušaje vabilo »nazaj v planinski raj«, najraje si otresel mestni prah in se podal tje gori v hribe in tam s pastircem narodno-zapel: »Na planinah je lušno biti«.

Ko so podoneli ti mili akordi, že nastopi moški zbor s svojo naslombo z dobrim orkestrom, da bi zapel pesem, ki je ponos vsakemu Slovincu, B. Ipavičev »Kdo je mar?«

Ta večer pa je smel tudi vsak pevec za-se ponosen biti, vsak je stal na svojem mestu in storil, kar je bilo vnjevovih močéh — uspeh je bil tudi velikanski, le tu in tam slišale so se opazke, da je manjkalo nekaj

mladeniškega navdušenja, pri čveterospevih pa bolj enoličnih glasov. Pa ne ozirajte se na to, le rečemo, da je ta pesem napravila mogočen vtis na poslušalce. Grbič-evo »Žitno polje«, ena, kar zadeva muzikalčno vrednost, — najboljših pesmij, iz katere veje prav slovenski duh, moralo se je ponavljati; laskavo priznanje za vglasbi-telja, ki je zbor sam vodil. Da se ne mudimo predolgo pri posameznih točkah, preskočimo koj k zadnji, ki je bila prav na svojem mestu. Ravno so podoneli glasovi večernega zvona v stolnici, ki je vabil vse verne k več-erni molitvi, katero je tudi večina gostov javno na vrtu opravila, kar naenkrat zašumé divni akordi prelepe Förster-jeve »Ave Maria«. In če bi bilo »slov. pevsko društvo« le to edino pesem v programu imela, plačan bi bil trud in pot vsakemu, tudi najbolj oddaljenemu gostu s to edino pesmijo. To je pesem, ki zna uživiti ne le naroden, marveč tudi verski duh v dobrem slo-venskem srcu. Zato ni čuda, ako so marsikateremu gostu zaigrale solze v očeh, ko so naši vrli pevci k sklepu svojega programa posvetili svoje glasove sv. kra-ljici nebeške glasbe ter nam zaklicali zadnji »Ave Ma-ria«. Hvala »slov. pevskemu društvu« za to prekrasno kompozicijo, radi njo bomo vsikdar poslušali in če se vsako leto ponavlja.

Po izbornu dovršenem koncertu, razdelila se je družba, večina se je preselila v prostorne dvorane ho-tela »Nadvojvoda Ivan«, med temi tudi ljubljanski pevci, ki so še poprej na Gambrinovem vrtu dvakrat nasto-pili in v lepih pesmih pokazali svojo veliko izvežbanost, pa tudi lepoto svojih glasov; za temi tudi mariborski čitalnični pevci v nježni Hudovernikovi »Naša zvezda« in s svojim novim tamburaškim zborom, da še slovan-ski živelj v Mariboru ni izumrl. Polnočni vlak odpeljal nam je večino gostov, ki so gotovo z enakim navdu-šenjem se povračali na svoj dom, kakoršnje so tudi v naših srcih vzbudili.

Daj Bog, da bi se vse hvale vredno »slov. pevsko društvo« še zanaprej razcvetalo in napredovalo, kakor do zdaj, da bi zamogli tudi v pesmi pokazati, da »Slo-van gre na dan«.

J.

Cerkvene zadeve.

Letošnja božja pot Slovencev v Marijino Celje.

Slovenci kot dobri kristjani so že od nekdaj radi romali. Hodili so v Rim, od tod beseda romati in pred več kot sto leti v daljni Kolini ob Reni k sv. treh kraljem. (Köln am Rhein.) Da so najslavnejšo božjo pot v Avstriji, Marijino Celje vedno radi obiskovali in še obiskujejo, razume se ob sebi; samo toliko Slovencev ob enem še nikoli ni bilo v tem velikanskem Marijinem svetišču, kakor letos od 12. do 14. avgusta.

Srečna je bila misel g. J. Pavlina v Ljubljani, prirediti letos poseben vlak za slovenske romarje v Marijino Celje. Vlak je šel iz Ljubljane dne 11. avgusta ob 7 ter je iz Kranjskega pripeljal nekako 25 romarjev v Celje, kjer se je precejšnjemu številu tu čakajočih ro-marjev pridružil g. dr. Filipič. Veliko Marijinih častivcev je vstopilo na Pragarskem, samo iz Cirkovške župnije 42, izvanredno v Mariboru, blizu 300 oseb in precej na postajah do Spielfelda in blizu 150 v Gradcu.

Srečno se nas je 850 romarjev privozilo v soboto dne 12. avgusta ob 1/2 6. uri v jutru v Neuberg, kjer je v velikanski gotiški cerkvi sv. mašo bral za slov. ro-marje č. g. dr. Ant. Medved, korvikarij iz Maribora, vodja slov. Marija-Celjskih romarjev. Iz Neuberga je večina romarjev šla peš ali čez nizko planino ali čez

Freien v Marijino Celje, nekaj se jih je peljalo na vo-zéh. Kateri so pot ubrali čez Freien, občudovali so veli-častni slap pri »mrtvi ženi«. Ob 5 uri popoldne so že skoro vsi romarji bili v svetišču M. B. Marije Celjske. O kdo bi mogel popisati, kako pobožno so se naši ljudje vedli, ki so večinoma klečé od velikih topnjic plazili v cerkev tje pred milostno kapelico? Kdo bi mogel prešteti vse solze radosti, ki so se nam vdrle po licih pri prvem pogledu milostne podobe?

Ob 1/2 7. uri večer smo imeli procesijo kot slovesen vhod v Marijaceljsko cerkev. Ob določenem času smo se vsi Slovenci, kar nas je prišlo z romarskim vlakom čez Neuberg in kar jih je prišlo peš iz Kapfenberga, zbrali na spodnjem trgu pri hotélu, »pri belem angelju«. Bila nas je nad tisoč. Skoro vsi smo imeli goreče svečice v rokah. Procesijo je vodil dr. Ant. Medved in njemu na desni in levi sta šla čč. benedktincá o. Rihard Selevšek, doma iz Trbovelj in o. Leopold Napotnik, bratranec našega milostnega knezoškofa. Drugih duhov-nikov še se je šest vdeležilo te procesije, med temi iz Ljubljane profesor dr. J. Janežič in katehet Smrekar. Popevali smo lavretanske litanije in kako smo jih peli! Slovenci imamo dobra grla in to smo pri tej priliki sijajno pokazali. Vmes so godci dostojno svirali in po-dobo Matere Božje so nosila Cirkovška dekleta, opletana in ovenčana z voščenimi kronicami. Prišli smo v veli-kansko hišo Macijino, ki lahko sprejme 12,000 oseb, trikrat smo obhodili na sredi cerkve stoječo kapelico Na to je vstopil č. g. dr. Ant. Medved na prižnico ter nam je naznanil vsopred za nedeljo in ponedeljek in je povedal slovenskim romarje, pri katerih spovednicah da lahko spoved opravijo. Slednjič so bile pete latinske litanije in dal se je sv. blagoslov.

Edenajst slovenskih spovednikov je spovedovalo, da so lahko naši romarji pripravili veselje nebeški Kraljici s skesano spovedjo in pobožnim obhajilom.

V nedeljo ob 1/2 10. uri popoldne je bila slovenska romarska pridiga. Govoril jo je dr. Ant. Medved z navdušenostjo in vidno gorečnostjo. Povsod se slovenska beseda lepo in milo glasi, posebno pa na ptujem in vzlasti, ako se tako lepo glasi, kakor se je tokrat gla-sila božja beseda v našem jeziku iz ust dr. A. Medveda. Govoril nam je po vsem v srce segajočem uvodu, da je Marija naša dobra mati in mi pa moramo biti njeni pridni otroci. Večkrat so nam solze silile iz očíj, najlepše priznanje izvrstnemu g. pridigarju so skesane solze, tudi je bila slovesna velika naša za slovenske ro-marje, katero je pel taisti dr. A. Medved, kateremu sta stregla g. Fr. Korošec, kaplan Cirkovski in g. J. Pavlič, kaplan Hajdinski!

Popoldne so si slov. romarji ogledali dragoceno in veliko zakladnico (Schatzkammer), katera se ceni do 40 milijonov gold. Proti večeru so mnogi občudovali du-najsko procesijo krščanskih mladeničev in možev okoli 800 pod vodstvom preč. P. Abela. Ko se je zmračilo, bila je tako imenovana rimska procesija ali kakor neka-teri Slovenci rekó, »vrtec so igrali«.

V ponedeljek ob 1/2 7 je bila za slovenske romarje sv. maša z blagoslovom in ob 7 slovo in slovesen iz-hod. Solze žalosti so pri tem slovesu stale romarjem v očeh, saj je vsako slovo težko in še težje od Matere Marije. Vsi smo Marijo prosili, naj nam izprosi to milost, da bi bili vredni še enkrat priti v Marijino Celje; pa če to ni božja volja, da bi vsaj vsi bili tako srečni, da bi po tem revnem življenju prišli k Mariji v sv. nebesa, kjer ne bo ločitve, temveč neizrekljivo veselje na vse večne čase.

Ako kdo čislanih bralcev hoče kaj več vedeti o Marijinem Celju, naj bere v Mohorskih knjigah: »Živ-ljenje preblažene Device in Matere Marije in sv. Jožefa«

VII. snopič, l. 1888 str. 146 in dalje. O ljubi Slovenci, dokler bomo Devico Marijo goreče in zvesto častili, ostali bomo srečni časno in gotovo večno!

Svečanosti pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju.

(Dalje in konec.)

Ni še vtihnili pokanje možnarjev in milo petje pevcev, kar nam že v soboto 5. avgusta na večer oznanja veselo zvonjenje in streljanje tretjo slovesnost — novo mašo gosp. M. Osenjaka, tukajšnjega rojaka. V nedeljo se je kar v tolpah valilo ljudstvo proti Sv. Lovrencu. Po navadnih obredih uvedemo gosp. novomašnika, spremljanega od č. gg. duhovnikov v cerkev, kjer je zapel najprej: »Pridi sv. Duh«. Pridigovali so mu vlč. g. doktor J. Mlakar, tukajšnji rojak, profesor v bogoslovju in vodja seminarija v Mariboru. V lepi, pa jedrnati besedi so razložili vsem nam, kaj je ljudstvo duhovniku in kaj je duhovnik katoliškemu ljudstvu. Peli so pa prav lepo gg. bogoslovci pri sv. maši. Po dovršeni cerkveni slovesnosti smo imeli pravo veselico, katera bo ostala v spominu še drugemu rodu. V ponedeljek je prišel g. novomašnik, spremljan od gostov, na priljubljeno Goro, kjer je pri D. Mariji daroval drugo sv. mašo. Kadar smo se dobro okrepčali pri gostoljubnem g. župniku Jožefu Sattlerja, napotili smo se zopet proti Sv. Lovrencu ter se vtaborili v lepem šotoru. V torek je blizu trideset voz spremljalo g. primicijanta v Cirkovce. Po slovesni sv. maši pa smo bili gostje gostoljubnega g. župnika Sorglechnerja, kateri še je nas potem, ko nas je pogostil, spremljal k Sv. Lovrencu. Hvala vsem, g. novomašniku pa ki je zdaj osmi te fare, daj Bog vse drobno!

Gospodarske stvari.

Osat iz njive!

Največ jeze, pa tudi škode povzroči kmetu med siljem osat, ker mu vsaka njiva, posejana s čemer koli, prav dobro vgaja. Ne le žito vsake vrste, ampak tudi krompir, repo in vse drugo prehvači in preraste. Ni čuda, če so na enkrat vse njive, ki so blizu, njega polne, ker se osat razširjuje po semenu in po koreninah. Vsaka koreninica ali celo posamezni deli korenine so jako plodovitni in poganjajo novo zel iz zemlje. Kdor si hoče svojjo njivo izčistiti osata, mora biti potrpežljiv; on mora zavirati, da se ne dela novo seme, mora perje pridno vgonabljeti, pa tudi poskrbeti, da se korenine ne razrastujejo prehudo. Gosto nasejana detelja zabrani, da ne pride preobilo osata na solnce in da še perje ne more brojno razvijati. S tem se pač moč zeli do dobrega oslabi, ali zatreti ga še ni mogoče. Ne le detelja, tudi druge rastline, o pravem času nasejane ali posajene, branijo se krepko in ne brez vspeha osatu, ki po vsej sili iz zemlje rije. Kar tedaj deteljo in njeno rast pospešuje, spodriva ob enem osat.

Osat mora se večkrat posekavati, da ne preraste vsega silja, kar ga je na njivi.

Najlozje se to izsekavanje zgodi, če je na njivi kaka okopavina. Toraj kaže na njivi, katera se osata čisti, nasejati repe, korenja, ohrovta, krompirja, ogrščice itd. Rastline te vrste ostanejo do pozne jeseni večjidel na njivi in pospešujejo pogin osata. One ga pridno preraščajo, a z njimi vred se še osat, ki se je pri vsem tem predrznil na svitlo, vedno z nožem prikrajsuje. — Le krompir ni pravi sovražnik osatu, ker se hosta prehitro posuši in tekmeču svojemu premalo sence daje. Po nakazanem načinu ne pride osat nikdar ali vsaj

jako redko do cvetja ali celo semena. S tem se vestni kmet še ne zadovolji, ker dobro ve, kaj je v zemlji ostalo. Treba je namreč pridno pleti okopavine in v prvem oziru preganjati osat. Popiplje se naj s koreninami vred, če je le mogoče. Kjer se pa ne dajo vse korenine iz zemlje spraviti z roko, pomaga naj plug! Ta prereže in razpolovi korenine in jih spravi iz zemlje, se ve, da se naj dosti globoko zasadi v tla. Ta način pa je le mogoč, če je polje v prahi.

Največ osata pa sili v žito, v ozimino. Kako pa s tem z njive? Tu pomaga le pridno ga pleti. Pa se bo vprašalo, kedaj bi bil ugoden čas temu delu? Navadno zgodi se prehitro, prezgodaj. Opazovali so že, da v ovsu, ki se je pozneje opel, kakor druge njive, ni bilo kaj prida osata, med tem ko je one njive vznovič prerastel. A z rokami je pri vsem tem delo le težko. Treba je torej poskrbeti si kako primerno orodje. To se je že tudi zgodilo. Napravilo se je iz trdega lesa in je prirejeno, da prime globoko v zemlji korenino s svojimi zobci. Ako pa je osat že barvo spremenil in nekako rujavkast postal, da se s korenino vred brez težave izdreti.

Osat poganja globoko, veliko korenino, ki se pod zemljo deli in na vse strani korenine razširjava, ki zopet mlado zelišče poženejo. Če se torej osat od zgoraj sicer potrga, a se ne zgodi koreninam nič žalega, je vsa muja zaman. Slednji rastlini sledi v prav kratkem času, a gotovo mladica in to ne le iz glavne, temveč iz vseh manjših korenin. Željno se za tega delj ozira kmetič po kakem sredstvu, ki bi ga rešilo tega poganjalca. Treba je najprej vničiti vsaj zgornje t. j. površju zemlje bližnje in za to glavne dele korenin s kakim plugu podobnim orodjem, ki bi dosti globoko pod zemljo rezalo. Poskušala se je ta priprava in pomagala je v največjih slučajih.

Še tretje sredstvo se priporočuje od nekaterih stranij. Tam, kjer osat najhujše pritiska, naj se potrosi njiva s — kajnitom — in osata bo vedno manj, dokler ne zgubi do cela moči in ne vsahne.

Premiranje konj se vrši dne 9. septembra v Ljutomeru; dne 11. septembra na Ptuj; dne 12. septembra v Št. Lenartu v Slov. goricah; dne 18. septembra v Šmariji pri Jelšah in dne 19. septembra v Žalcu. Daril bode v Ljutomeru za 422 gld., na Ptuj za 330 gld., v St. Lenartu za 362, v Šmariji za 322 in v Žalcu za 412 gld.

Sejmovi. Dne 24. avgusta v Arveži, pri Sv. Duhu ob Ščavnici, v Cmureku, v Rogatci, v Središču, v Laškem trgu, v Slov. Bistrici in Velenju. Dne 28. avgusta pri Sv. Trojici v Slov. goricah in v Svičini. Dne 29. avgusta na Muti, v Beračah, v Poličanah in v Žalcu. Dne 30. avgusta na Hajdinju. Dne 1. septembra v Šentlju pri Gradiču.

Dopisi.

Od Sv. Ane poleg Makol. (Nova kapela — pobožni ljudje.) V naši občini stoji gorska vas z imenom »Variša ves«. Varišljani (tako imenujemo prebivalce) so prav pošteni in značajni ljudje, verni in pobožni kristjani, pa tudi vsi vrli Slovenci, narodnjaki. Radi prebirajo domače časnike: »Slov. Gospodarja«, »Mir«, in »Domoljuba«; skorej da vsaka hiša ima tudi bukve družbe sv. Mohorja. Lani so si postavili sredi vasi prelepo prostorno kapelo matere božje, kraljice nebeške, prebl. Dev. Marije. Okrog te kapele se radi zbi-

rajo vaščani ob petkih, sobotah, nedeljah in praznikih zvečer in skupno opravljajo svete molitve: rožanec Marijini, lavretanske litanije in dr. ter včasih zapojejo tudi kako milo Marijino pesem. — Kaj ne, g. urednik, to je hvale in posnemanja vredno! Kdo ne ve, da se nahaja med krščanskim ljudstvom (in žal, da tudi med Slovenci!) vse preveč greha in hudobije, prave vernosti in resnične, stanovitne pobožnosti ter potrebnih dobrih del božje in ljubezni do bližnjega pa le vse premalo! Dokler pa je več nevere in hudobije med ljudmi, kakor pa strahú božjega in dobrih del, ne smemo pričakovati boljših let, ne more biti drugače, kakor da nas v eno mer tepejo različne šibe božje. Letos so si naši Varišljani oskrbeli v svojo novo kapelo še tudi prav čedne podobe slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda, katere podobe, iz lesa izrezane in lepo pozlačene, so bile na »Cirilsko« nedeljo (9. julija) slovesno blagoslovljene — med strelom in veselo godbo. Več let sem zažigajo se že tudi v Makolski župniji na predvečer sv. Cirila in Metoda veličastni kresovi, pa med vsemi je leto za letom »Varišljanski« kres največji in najlepši. Kaj ni to veselo, da priprosto gorjansko ljudstvo, hvaležno pripoznava veliko dobroto naše edinozveličavne sv. vere, katere nebeško luč sta nam prinesla ter tolikanj mogočno prižgala naša za Bogom največa dobrotnika sv. brata Ciril in Metod in da ti pridni ljudje svojo hvaležnost tako očitno in sijajno razodevajo? Zatoraj slava, trikrat slava našim vrlim »Varišljanom«! Naj bi našli po mili slovenski domovini prav obilno zvestih posnemovalcev!

Od Sv. Ane v Slov. goricah. (God sv. Ane) smo letos prav mirno opravili, mladeniči domači, kakor ptuji so se pošteno obnašali, kar je hvalevredno. Vidite, dragi mladeniči, odkar rajši berete koristne časopise in poučne knjige, izlasti družbe sv. Mohorja, veje po »Slov. goricah« drugi, poštenjši duh; le bodite zmiraj pošteni, tako bodete ljubi Bogu in poštenim Slovincem; ne bodo o nas Slovincih sosedi Nemci zaničljivo pisali, ako se tu in tam pripeti kaka nerednost. Le hrabro naprej, ter živite zmiraj v ljubezni med seboj. Na Anino ste sv. Ano počastile dve procesiji, namreč od Sv. Lenarta in Sv. Jurija v Slov. goricah, prišlo je toraj mnogo romarjev. Kje ste pa letos ostali Petrovčani? Posebno sedaj, ko je na trud vlč. g. župnika dr. Antona Suhač in požrtvovalnih župljanov vsa cerkev prav ukusno osnažena, dva oltarja prenovljena a jeden nov, privabi ta čin mnogo več romarjev, celo od dalnjih krajev. Pohvaliti moram poštena dekleta, ker večkrat kaj spravijo v cerkev, kakor: lepo belo bandero, olepšavo na prižnici in »antependije« k dvema oltarjema, kar je vse precej dragoceno; a fantje belo bandero sv. Alojzija in nove svetilnice, s katerimi se sveti Najsvetejšemu. Posnemanja vredno!

—k—

Iz Slov. Bistrice. Bila je tukajšnjega okrajnega zastopa dne 21. t. m. volitev za okrajni šolski svet. Kar smo pričakovali, to se je zgodilo. Zmagala je popolnoma narodna stranka, se ve, da na veliko žalost nasprotnikov. Na den volitve prišli so vsi udje obeh strank na volišče. Mogoče, da so ti ljudje še vendar upali zmage, ker so na primer, kakor Rathsteiger, kateri v najhujši zimi nobenega sejma ne zamudi, ali sedaj se more vse storiti, da se tem bindišarjem prepreči do krmila, ter mora njegova mati namesto njega na sejmišče, ker je vendar škoda dobiček pustiti. Ali vse njih prizadevanje bilo je zaman. Izvoljeni so bili naslednji gospodje: Karl Hrastnik, Dr. Lemež, Jožef Kropec, Ljudvik Kresnik, in Franc Mlakar. Mislimo, da od sedaj naprej njih gotovo ne bo veselilo še se nam kedaj več po robu staviti. Če pa še to vendar mislijo, tedaj se pa naj spomnijo ravno takove volitve pred šestimi leti, ko

so oni imeli ravno toliko glasov večine. kakor nje imamo sedaj mi. Mislimo, da tedaj morejo uvideti, da se naša narodna zavest močno krepi in se bode po prihodnjih volitvah tako utrdila, da bomo tedaj enoglasno volili.

Iz Brežic. Nepopisno veselje se je polastilo naših nemčurčkov, ko so zapazili nekega dne, da je zgnila iz hotela Klembas radi snaženja deska z napisom »Čitalnica«. »Umrta je« ali da njihov izraz, pravi barski izraz, rabim, »poginila je«, si šepetajo ali bolje kričijo na uho ter si menejo škodoželjno svoje roke, ali si gladijo ponosni in kot premagavci svoje od slovenskega kruha odebelele trebuške. Ali dragi nemčurčki, prazno je Vaše veselje, čitalnica procvita lepše, kakor kdaj, kajti zdaj, ko smo izgubili nekatere glavne stebre čitalnične, zdaj se začenjajo gibati, ali pa še se bodo in se tudi morajo ostali, s podvojeno močjo, in gorje vam, ker vaše obnašanje nas bo prisililo, da bode v prihodnje naše načelo, da se držimo vselej gesla: Svoji k svojim! Sicer poznamo ugodno stanje naših Nemcev, ker malone vsakega odhajajočega Slovence nadomesti Nemeč, a saj vemo, kako je... Namesto za slovensko stvar navdušenega gosp. dra. Šmirmaula prišel je nemški zdravnik, kateri pa je premalo Nemeč, ker se slovenski uči, da bode lahko občeval z ljudstvom, ki v zdravnika, kateri še njegovega jezika ne umeje, opravičeno nima zaupanja. Tudi priljubljeni, občespoštovani, nepristranski gospod sodnik dr. Vovšek nas je zapustil, in tolaži nas le to, da je prišel na mesto, katero je njega potrebno, v Vaš nemčurski Maribor! In kako se bojujejo ti nemčurčki proti nam? Prav grdo. V našo družbo ne sme noben Nemeč, in ako gre, gorjé mu! Da Vam navedem samo eno primeró: Nemški čevljar, gosp. Sollner, je obiskal jedno zabavo v čitalnici, se ve, da ker zna, da samo od Nemcev ne more živeti in ako še ti tako pridno trgajo podplate pri agitiranju za nemško šolo in hotel je slišati lepo petje, ker pri nemških zabavah je pré preveč jednolično, saj je vsaka druga pesem »Das deutsche Lied« ali »Wacht am Rhein« in druge enake. (Konec prih.)

Z Murskega polja. (V topljenec.) V petek, dne 18. avgusta vničila je britka smrt mlado življenje. Pri kopanju v Muri, katera vsako leto svojo žrtvo tirja, utopil se je nadarjen, prav pridén dijak Alojzij Korošec, doma iz Zasadov v Križevski fari. Bil je odgojenec Mariborskega dijaškega semenišča in letos dogotovil je z odliko šesto latinsko šolo. Poln nad gledal je v prihodnjost. Stariši žalujejo za svojim edinim sinom, katerega so upali enkrat videti pred oltarjem, sestrice togujejo za svojim ljubim bratom. Neskončno dobri Bog naj jih tolaži, njemu pa naj da večni mir. Vi, pa njegovi sovrstniki in tovariši, molite za-nj!

Iz Dunaja. (S p o t a.) Večkrat smo iz pisem naših izseljencev izvedeli, kako hudo se jim v Ameriki godi. Da pa še bolji pojem dobimo, napišem tukaj kratek zopadek govora enega izseljenca, kateri je lani odšel tje sreče iskat in s katerim sem v vagonu skupaj prišel, ko se je dne 11. avgusta v Maribor peljal. Sreče tam ni našel, kar se je po njegovi obleki že videlo. Bila je razcapana iz zamazana; ljudje niso poleg njega hoteli sedeti, kar je meni tožil potem, ko sem si navlaš k njemu sedel. Govoril je o hudem stanju izseljencev in o hudih časih, katere je sam imel tam, in med potjo domu, pa še je poleg vsega tega srečen, ker je sedaj zopet v domovini. Hujše se mu tukaj ne more goditi, pristavil je. Ima še brata in dva sina; brat je okrajni zdravnik na Ogerskem in sina sta v dobrih službah, on pa se sedaj kot oče sramuje ju obiskati. Med govorom je tudi pristavil besede: »Vsak, kdor se v Ameriko izseli, je znorel. Travo morajo tam siromaki jesti

in svinje imajo pri nas boljše, kakor izseljenci tam. Agenti, ti židovski zapeljivci, pa ljudi tako dolgo okoli vozijo, dokler njim denarja ne povzamejo in potem jih pustijo in tedaj so ljudje, kakor ptič brez peroti. Njemu še se je posrečilo, da še mu je nekaj denarja ostalo in s tem se sedaj domu pelja in vsak bi to rad storil, če bi le denarje imel, da bi se zamogel v domovino odpeljati.

Iz Stavešinec. (Dobro se s hudim povračuje.) Negovski »oberlehrer«, kakor se je sam podpisal, dobi lepo svoto v denarji v Radgonski davkariji od nas Slovencev nanašenih; odtrgamo si od črnega kruha, da priskrbimo njemu belega. Misliš si, dragi bralec, da nam bo hvaležen za to, pa ni tako. Še le norca ima iz nas; le poslušaj: naša občina ima enega paglavca, katerega mora na svoje stroške pošiljati v šolo, živež pa ima od hrama do hrama. Ravno je bil pri meni, ko je poslal g. oberlehrer popolnoma nemški list; brati ga znam dobro, ker sem tudi v tako šolo hodil, da sem moral nemško brati, samo nisem vedel, kaj; toliko sem vendar vkup spravil, da bo moral fant doma ostati, pa zakaj? Zato sem bil v zadregi, bila je beseda »Blattern« in še ena, katere pa več ne vem na pamet. Lista nimam; kaj sem ž njim napravil, to se ne spodobi semkaj staviti. Kdo naj mi raztolmači pravilno nemški? Nemški v naši občini ne zna nikdo; k g. župniku iti mi je predaleč, ker imam skoro dve uri hoda, k oberlehrerju pa ne grem; tam bi si v svoji jezi zaslužil brž, ko ne za en par dni ječmenove kaše. Ko se od doma podam, srečam prijatelja, takoj se mu potožim; gospod je vzel list mi iz rok in je moral precej dolgo gledati, predno je vkup spravil in mi je odgovoril, da bo moral fant zavoljo osepnice, katerih je res par suhih imel, doma ostati. Gospod mi je tudi vedel povedati, da bo oberlehrer odšel. S tem me močno razveseli in jeza mi je polegovala, srce mi je začelo po manje biti in spet sem bil v prejšnjem stanu; prijatelj mi da list nazaj in pristavi, da bi dobro bilo, ko bi se jaz šel učiti nemški brati, ali g. učitelj slovenski pisati. Pa kaj? Jaz nemško brati znam, le ne razumem; oberlehrer pa slovenski pisati ne. Boritelj naroda.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Rojstni dan Nj. veličanstva se je obhajal po vseh mestih, izlasti na Dunaji, s slovesno službo božjo, sem ter tje tudi s kako večerno cesarsko veselico. Bog nam ohrani še mnoga leta svitlega dobrotnega cesarja! — Preosnova denarja, iz srebra v zlato, stane našo državo veliko denarja, vendar pa se ne vidi nikjer nje korist ter je zlato še dražje, kakor je bilo kedaj poprej. — Državni zbor se snide najbrž še, le v začetku oktobra, skup pa ostane kje do srede decembra.

Češko. Vodja nemške levice, dr. pl. Plener je bil te dni v Chebu, kjer so ga volili v drž. zbor. Tu je govoril o stanju nemške levice in liberalni listi so polni njegove hvale, ali on ne vidi nič kaj prelepih rožic na vrtu svoje stranke, vendar pa zagotavlja, da mora priti za-njo »doba ustajenja« t. j. preiti na nje može vlada. — Tudi Mladočehi niso več med seboj složni in je mogoče, da se razcepijo na dve stranki, na največje veselje Nemcev in tudi pri vladi bode veselja.

Štajarsko. V sekovski škofiji je kapiteljski vikar ali namestnik škofa stolni prošt dr. Winterer. Dedič po rajnem škofu je dijaško semenišče v Gradci. — Dež. poslanec, prelat Karlon zagovarja dež. odbor, ki namerava nekaj dež. kopaljšč prodati, ker ima dežela več stroškov pri njih, kakor pa dohodkov. To je more-

biti še resnica, toda nam se dosdeva, da dež. odbor ne nastavlja pravih mož v ta kopaljšča ter gleda pri njih bolj na to, h kateri stranki se šteje, kakor pa, kaj znajo.

Koroško. Družba sv. Cirila in Metoda namerava v Velikovcu odpreti slov. ljudsko šolo ter jo izročiti č. šolskim sestram v Mariboru. Vsled tega pa je veliko hrupa pri nemških liberalcih. No upajmo, da to podjetje dobrodejni družbi srečno izteče. — Pri Beljaku se napravi neki nov most čez Dravo, kjer ga je nujna potreba. — Nova podružnica sv. Cirila in Metoda se je ustanovila v Rožaku; nje prvo zborovanje je bilo zadnjo nedeljo pri »Rutarju«.

Kranjsko. Državni poslanec, prof. Šuklje ima v nedeljo volilni shod v Novem mestu. — Kakor pri nas, ima tudi na Kranjskem živina nizko ceno in še za tako je človek ne more prodati. Ljudem primanjkuje krme, pa že tudi denarja! — Človek še lahko čudi, kako se hoče v slabih letih, kakor jih imamo, mladini še do plesa in vendar bere večkrat o njih, celo o »krivavih plesih«. Krivi pa so tega včasih krčmarji, včasih župani, vselej pa zanikarni stariši!

Primorsko. Andrej Gaberšček, urednik »Soče«, si je napravil v Gorici lastno tiskarno in namerava izdajati »slovansko knjižnico«. — V Sežani je umrl tamošnji c. kr. okr. glavar, Ivan Simčič; za njim gre glas, da je bil dobra duša in slov. ljudstvu prijazen. — V Pazinu so laški moževi jako surovi in kažejo svoje »rogce« tudi c. kr. uradnikom, ako jim niso po godu in vendar drži vlada bolj z njimi, kakor pa z mirnim hrv. kmetom.

Hrvaško. Ljudski učitelji imajo v Zagrebu »učiteljski dom«, postavljen za njih denar in sedaj še pripravljajo ondi tudi učiteljsko semenišče t. j. hišo, v kateri lahko njih otroci stanujejo za majhen denar, ako pridejo z dežele v mesto na tamošnje šole. Jako srečna misel!

Ogersko. Minister dr. Weckerle je brž, ko je prišel od svetlega cesarja, šel k primasu Vaszary ter je ostal pri njem več ur. Gotovo hodi možu za »civilni zakon«, najbrž hoče pregovoriti primasa, da privoli v tako postavo. To pa brž ne bode nikoli! — V Budimpešti dobijo novo cerkev, ali Madjarom ni dovolji, da nosi ime sv. Leopolda, češ, da je to — tuj svetnik t. j. ne madjarske krvi. Ljubi Bog, kam zajde človek, če pretirava!

Vunanje države.

Rim. Kako se godi sv. očetu v Rimu pod laško vlado, vidi se iz tega, da vsaka drhal in kar koli ji ni prav, zvrtača na sv. očeta ter kliče zoper njih na pomaganje! Se ve, da stoji taka drhal vselej v službi framasonov in vlada jo pusti tedaj pri miru.

Italija. Ker so francoski delavci blizo mesta Aigues Mortes natolkli laške, češ da jemljejo njim kruh, zato se rotijo sedaj skorej po vseh večih mestih ljudje zoper francosko republiko in trkajo v tem na tripelalijanco — tisto zvezo treh držav, katera jim je sicer trn v peti — češ: le-sem, francozje, nič se vas ne bojimo, trije stojimo zoper enega! Oj vroče krvi!

Francija. V nedeljo so bile po vsej državi volitve v drž. zbor in kolikor se zna, ima sedanja vlada toliko večino sa-se, da je za dalje časa varna. Kakor pa so sedaj razmere, ni druga vlada še mogoča. Sreča za francosko ljudstvo, da so možje v sedanjem ministerstvu še precej zmerni in nekaj mirne krvi! — Predsedniku republike, Sadi-Carnotu, nekateri nečejo priznati zdravja, on pa se roti, da je že po polnem ozdravel. Bi-li ga radi se iznebili?

Belgija. Nova postava za volitve je blizo go-

tova. Največja sprememba pri volitvah je to, da more in mora skorej vsak mož voliti. Nekateri pa imajo po dva ali celo tri glase.

Anglija. Lord Gladstone je star mož ali je krepak in mož-beseda. Kar je obljubil, ko je prevzel vlado, to sedaj izpolnjuje, če tudi ima velike težave. Homerule, ustava za Irce, je že toliko, kolikor gotova — vse zato, ker Gladstone ne odjenja, dokler je ne spravi v življenje. Naj postane le koristna dobremu ali zanemarjenemu irskemu ljudstvu!

Nemčija. Knez Bismarck biva v Kissingenu, znanem kopaljšču. Tam pa vsprejema razne goste ter govori z njimi o prihodnosti nemške države. Odkar ni več njega na vrhu, pravi odkrito ali prikrito, gre država rakovo pot. Vsi pa mu verjamejo, ne izmanjka mu v tem nikoli! — Pri Poljakih, kar jih je pod nemško cesarstvo, nastali so prepiri in Nemci že dobivajo upanje, da se vrinejo tu in tam za poslanca na mesto poljskih. Nesrečna nesloga!

Rusija. Na večih krajih se je prikazala kolera, na srečo pa letos ne davi kar poprek ljudi, kakor lani. — Že več let išče država potij, da se izbebi Nemcev in judov, toda nič ji ne gre po sreči: oba se držita ruskih tal, kakor klošč kože. No judov, vsaj revnih, se je nekoliko odkrižala, z Nemci pa ji ne hodi prav, kajti Nemčija jih zagovarja.

Srbija. Mati kralja, Natalija se ne upa v Beligrad, dokler se ne prekliče postava, vsled katere ne sme h kralju, razven v nevarni bolezni. Sedaj je šla skozi Dunaj v Francijo. — Skupščino je kralj Aleksander sklenil ter jo je pohvalil, češ, da je delala vestno in v smislu domoljubja.

Turčija. Sedanji sultan gleda skrbno na to, da se nabere toliko denarja v državnih kasah, kolikor ga je treba za drž. stroške, toda ne izteče mu vselej. Tako je sedaj neki tema v njih in še celo vojaki ne dobijo, kar jim gre in jim je treba za vsakdanje življenje. To je hudo!

Afrika. Med Dahomejci in francoskimi vojaki se godijo skorej dan na dan praske, ali do odločilne bitke in pride med njimi. Kralj Behanzin je v tem premeten in se izogiblje take priložnosti.

Azija. Na Kitajskem so umorili katol. misijonarja o. Uegre, ki je bil doma v ogerski državi. Z njim je prišlo še več drugih kristjanov ob življenje.

Za poduk in kratek čas.

Pri Miklovi kapeli.

(Priobčil Fr. Muršič.)

„Cerkvica vrh gore,
Cerkvica bela,
Srčno pozdravlja te
Duša vesela!“

Veš-li, prijazni bralec »Slov. Gospodarja«? Preseli se v duhu k sv. Marjeti niže Ptuja. Tu ná potno palico, odloži in pozabi začasno vse skrbi, vse nadloge, ki te tarejo doma »od zore do mraka, od mraka do dne«. Naj se malo ohladé krvavi žulji tvoji, ki so častna znamenja in jasne priče trdnega dela — ter pojdi z menoj! K Miklovi kapeli pojdeva; kajti tamkaj bo jutri na Velike maše dan žeganje ali oproščenje, zvezano z izvanredno slovesnostjo, ki se redno ponavlja vsako leto, odkar je sezidana omenjena kapela. Kje je in kakšna je le-ta, boš kmalu izvedel.

Od cerkve sv. Marjete kreniva po veliki cesti proti jugu. Da nama pa ne bo dolg čas med potom, ozriva

se malo okrog po tej mični okolici širne Marjetske fare. Pravijo, da je ta kraj »lukov paradiz«. No mi Marjetčanje smo ponosni na ta častni priimek naše župnije, pa morda ni zares lep ta kraj, morda ni prijetno bivati tukaj? Le poglej, koliko in kako raznovrstnih darov naklonila nam je narava, kakšna menjava se nahaja v njej! Predi ravno, širno in rodovitno polje, ki nam prinaša razne pridelke, med katerimi seveda luk ne zavzema zadnjega mesta. Lepo polje pa oklepajo mične vasice in tu na desno, glej, leži Mala vas, kjer se je še le pred kratkim služila primicija ali nova maša. Mala vas! Kaj ne, da ti prihajajo na misel besede sv. pisma, ki pravi: »I ti Betlehem Ephrata, malo si izmed tisočerih (mest) judajskih.« Da, da, Mala vas! Zares si mala v primeru z drugimi vasmi Marjetske fare, a kakor je nekdanj sicer malo mesto Betlehem poslalo vsemu svetu Odrašenika, tako si i ti, Mala vas, poslala vernemu slovenskemu narodu gorečega oznanjevalca Odrašenikovega nauka. A stoj! Viž ta napis na kovačnici! Lani še je bil nemški — smešno, kaj ne da? Letos pa se tako lepo blišči slovenski kovač — edino prav, kaj ne, da? Za vasmi se razprostirajo pisani travniki in občinski pašniki; kakor vidiš tukaj pri Mali vasi, in drugod je ravno tako. Travnike pa mejite dve veliki reki: Drava tu proti jugovshodu in Pesnica onstran proti severo-vshodu. Ob Dravi se vzdigujejo slavne vinorodne Haloze, ob Pesnici pa Zamušanske gorice. Kaj pa še hočeš več? Ne zasluži li po pravici naš kraj imena paradiz, čeprav lukov paradiz? — Naj še te opozorim na cerkvico tu gori, ki naju tako prijazno pozdravlja in vabi k sebi. Veš, dragi bralec in sopotnik moj, to je cerkvica Device Marije, podružnica Završka. Na desno pa, glej, kako se nama takorekoč grozi mogočni grad Borl, ki je last Slovincem neprijaznega deželnega glavarja štajarskega. Kaj ne, kakšen razloček med skromno slovensko cerkvico in med mogočnim nemškim gradom? Iz tega se pač jasno vidi značaj Slovenca in Nemca. Slovenec, priprost, skromen in pobožen si zida hiše božje ter ondi najrajše prebiva, Nемец pa rajše gospoduje in zapoveduje v mogočnih, ponosnih trdnjavah... A dragi moj sopotnik, midva le polagoma ubirava korake, še sva komaj na dravskem brodu, ki je podjetje in last po vsem Slovenskem dobro znanega narodnega trgovca vlsp. g. Tomaža Mikla od Sv. Marjete. Sedaj pa bo treba povspešiti korake čez Zavrče, Dobravo, Gorčak in kake pol ure še čez štajarsko-hrvaško mejo, da prideva še o pravem času do Miklove kapele.

(Dalje prih.)

Smešnica. »Veš«, hvali se trgovec sosedu, »veš, prijatelj, pri trgovcu pride vse na pravo besedo. Jaz n. pr. prodam tebe prej desetkrat, kakor ti mene enkrat.« »Že mogoče«, seže mu sosed v besedo, »že mogoče, kdo pa bode mi tudi kaj ponudil za-te?«

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval 2000 gld. za tiste, ki so dne 5. avgusta trpeli v nalivih po Štajarskem veliko škode.

(Pomiloščenje.) Svitli cesar so odpustili kazen 61 jetnikom. Izmed teh je 6 v kaznilci v Mariboru, 3 v Kopru, 4 v Gradiški, 2 v Ljubljani in 2 jetnici sta v Begunjah.

(Pogrebne slavnosti) za knezoškofom Zvergerjem so bile v soboto v Gradci jako svečane in so jim v stolni cerkvi naš mil. knezoškof, dr. Mihael Nappotnik, slova prosili. Truplo pok. škofa počiva v rakvi v spodnji cerkvi Srca Jezusovega.

(Mil. knezoškof) so bili v ponedeljek v Krki na Koroškem, na grobu bl. Eme, varuhinje krške škofije. V istem času so bili ondi še tudi nadškof Solnograški, dr. Haller in knezoškof krški, dr. Kahn.

(Vstanovna veselica) kmet. bralnega društva pri Št. Ilju v Slov. gor., se bo vršila dne 27. avg. t. l. ob 1/2 4. uri popoldne v gostilni g. Janeza Bračka s sledečim vspeedom: 1. pozdrav gostov; 2. čitanje in razlaganje pravil; 3. vpisovanje udov; 4. volitev odbora; 5. prosta zabava. K obilni vdeležbi vabi osnovalni odbor.

(Na sv. Višarje) pelje zadnji letošnji romarski posebni vlak po jako znižani ceni, od Maribora skoz Celovec, in od Celja in Brežic skoz Ljubljano do Trbiža, v soboto 2. septembra t. l. povodom tamkajšnjih obširnih romarskih slavnostij. Vozni red, pogoji in listki dobivajo se neposredno pri potovalnem odboru v Ljubljani, Marijini trg 1., v Mariboru v trgovini g. M. Berdajsa, v Celji v trgovini g. Drag. Hribarja, kakor pri mnogih župnijskih — občinskih — in poštinih uradih in takrat pri vlaku.

(Bralno društvo pri Kapeli) ne priredi v nedeljo, dne 27. avgusta nobene veselice, pač pa bode poročal č. g. L. dr. Gregorec, drž. poslanec, v gostilni g. Leopolda Horvata o novih davkarskih in vojaških predlogih v državnem zboru. Odbor.

(Nemški šulverein) vzdržuje sedaj že deseto leto v Sevnici nemško šolo in to je ondi nemške močilje tako prevzelo, da so ti priredili kar veselico za zadnjo nedeljo, druge nesreče pa se v tem ni zgodilo.

(Gasilno društvo) v Spodnjem Radvanji pri Mariboru ima v nedeljo pri Lešniku veselico v prid društva. Na vspeodu svojem ima toliko »veselja«, da se nam nič kaj ne dopade, ker znamo, da kdor veliko obeta, daje le malo. Tudi duh, ki veje v tem društvu, ni prijazen slov. kmetu.

(Vojakov.) V tem tednu imamo toliko vojakov v našem mestu, kakor da stojimo sredi vojske. Sirote pa trpijo veliko v tolikem prahu.

(V dijaško semenišče) vsprejetih je letos 30 gimnazijcev na novo in sicer: Teodor Bračko iz Šentilja v Slov. goricah, Matej Estrin in Lovrenc Fekonja od Sv. Benedikta v Slov. goricah, Jožef Kavčič od Sv. Petra pri Radgoni, Anton Kopriva iz Gotovelj, Jože Krevelj iz Trbovelj, Ivan Langerhole iz Šmarija, Jože Lončarič iz Središča, Vinko Lorenčič iz Št. Jurija v Slov. goricah, Ivan Masten iz Središča, Janez Masten iz Ormoža, Janko Mlakar od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, Miha Meža iz Škal, France Ostrž od Sv. Tomaža

pri Veliki nedelji, Janez Polovič iz Dobove, Jožef Pristovnik iz Slov. Bistrice, France Pupacher od Sv. Ožbalda pri Dravi, France Ratej s Prihove, Jožef Rožman iz Brežic, Milan Zemljič iz Lembaha, Anton Sparel iz Jarenine, Anton Strgar iz Pišec, France Štuhec od Sv. Jurija ob Švavnici, Karl Thurn iz Sevnice, Ivan Ulaga iz Laškega trga, Ljud. Vazzaz iz Laporja, Ivan Vogrin iz Negove, Ferdo Žgank od Sv. Pavla pri Bolski in Vinko Žolgar iz Podčetrka.

(Prošnja.) Nem in gluhi človek, 28 let star, srednje postave, zginil je o binkošti t. l. Zadnjič so ga videli v Velenji. Njegova mati prosi, naj naznanijo dobri ljudje njegovo sedanje bivališče župnijskemu uradu v Novicerkvi, pošta Vojnik.

(Zaveza slov. učiteljev) je imela zadnji četrtak dopoldne svoje letno zborovanje in zvečer veselico v Mariboru. Vdeležba je bila mnega tako od učiteljev, kakor od slov. gospode. Oboje se je izvršilo na občeno zadovoljenje.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je č. g. Jakob Košar, župnik v pokoju na Gorenji Polskavi, daroval iz nova 5 gold.

(Vina) je zrastle leta 1892 po Dolenji Avstriji 654.000 hl, na Štajarskem 239.000 hl, Moravskem 191.180 hl, Krajskem 98.000 hl, Primorskem 23.489 hl, Češkem 6440 hl, Koroškem 206 hl, Tirolskem 403.340 hl, Istriskem 394.389 hl, v Dalmatinskem 1.237.530 hl.

(Prestavljeni) so ti-le gg. kaplanje: Ivan Jodel od Sv. Vrbanu v Vojnik, Martin Lah od Sv. Martina na Pohorji k Sv. Emi, Jožef Mihalič od Marije Sneznice v Leskovec, Anton Mojzišek od Sladke Gore k Sv. Martinu pri Slov. Gradcu, Janez Toman iz Gornjega Grada v Slivnico pri Mariboru, Robert Vaclavik od Sv. Eme na Sladko Goro, Matija Vaupotič od Sv. Petra pri Radgoni v Ljutomer, Karol Wenig iz Ljutomera k Sv. Štefanu pri Žusmu.

(Nastavljeni) so za kaplane č. gg. novovašniki tako-le: Henrik Hraševac pri Sv. Martinu na Pohorju, nakob Kosar pri Sv. Petru tik Radgone, Matej Mez-Sarič pri Sv. Vrbanu nad Ptujem, Anton Postružnik pri nv. Francišku v Stražah, Anton Ravšel pri Mariji Snežjici, Martin Roškar v Gornjem Gradu, France Šaloven pri Sv. Vidu za Ponikvo in Matej Trtinek pri Sv. Rupertu nad Laškim trgom.

Loterijske številke.

Trst 19. avgusta 1893:	28, 41, 31, 73, 25
Linc	50, 73, 54, 57, 35

Za lovski čas

priporoča

JANEZ ERHART,

c. kr. dvorni puškar

v Mariboru ob Dravi

bogato zalogo lovskih pušk raznih sistemov, kakor tudi pušk Flobertnih in za tarčo, pištol in revolverjev. Vsakovrstnih nabojev, in lovskih rečij po najnižji ceni. 1-3

Popravki se točno in brzo izvršujejo.

!! Delavci !!

Dne 24. avgusta se začne delati železnica v gornji Murški dolini (Ober-Murthal). Dobri delavci dobijo delo za daljši čas in z dobrim zaslužkom. Za delo je vprašati v Muravi (Murau). 1-3

Graščinsko oskrbništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold. 14

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 27

Hram na voglu

v vojašniški ulici (Kaserngasse) št. 2 v Mariboru se iz proste roke prodaja. Več povle lastnik. 3-3

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mlince za žito
rezalnice za krmo
samodelujoče
aparate proti peronosperi
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mlince za sadje
predmete za kletl, sesalnice za vse namene, kakor v obse: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo

razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrirani katalogi v amuzim in zbiranjem Joske nastoj in poštnice prosto.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem zlaten popust!

Učenca večega slovenščine in nemščine, dobro šolsko izobraženega, vsprejemem takoj v mojo trgovino z mešanim blagom.

2-2

Josip Širca, trgovec v Žalci.

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik pa je „Duhovni Vrtec“

v V. natisu. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo in 116 svetih pesmij:

v usnje vezan z zlatim obrezkom . . . 85 kr.

" " " " " s kopčo 95 "

„Poduk za sv. birmo“ 10 kr.
Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sesaljke

solidne izdelave za različne potrebe; pivovarne, fabrike, rude, vodnjake, dalje vodotočne cevi, sesaljke in spravo za kletarstvo, angleške cevi iz kovanega železa, cevi iz konopnine in gumija,

kovinsko blago

vsake vrste, pipe za vsakojake potrebe in razne podobe, vretenice, ventile zaporne, pozračne ventile vsake vrste, poprijemalce železne za razne cevi, spravo za kopalnišča, izljudničke, kotlje za narejanje plina, varovalno orodje, posode za kolomaz, holländerje,

pipe za narejanje pen na pivu
naposled

blago iz lite kovnine in mednine
po obrazcih

priporoča po najnižji ceni in s poročtom za dobro robo

ALBERT SAMASSA

c. kr. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v

Ljubljani.

Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko. 6

Železnato vino

izdelano od G. Piccoli, lekarja v Ljubljani.

To vino ima v sebi železnat preparat, ki ga tudi najslabši želodec lahko prebavlja, zato izvrstno upljiva na osebe, katerim manjka krvi in katere so oslabiljene po boleznih.

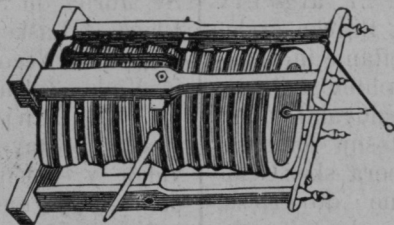
Zato se posebno materam priporoča, katerim je mar zdravje svojih otrok. Bolezni, katerim je mladež podvržena, na blede, suhe in boleaste otroke vsled pomanjkanja krvi močneje upljivajo ter jih hitreje in lažje premagajo, kakor zdravje in močne.

To vino krepa želodec, slast do jedi povekša, pospešuje prebavljanje, pomnoži kri, katera nam je toliko potrebna in da zdravo lepo barvo, kakor jo imajo zdravi ljudje.

Cena za eno steklenico 1 gld. Veče steklenice 1 gld. 50 kr.

Vunanja naročila izvršujejo se takoj po povzetji. 4-12

Uradne in trgovske
KUVERTE
s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vsakemu kovaču in ključarju je dobro znano, kakšna dobrota in koliki dobiček je za njegovo rokodelstvo **dober meh**. Zdaj smo si morali dobre mehove iz Dunaja in drugih dežel prav drago naročevati; zdaj jih dobimo doma in to prav izvrstno in pa cenejše pri mojstru **Matija Zupan v Kropi na Gorenjskem**. Jaz sem od njega dva meha kupil, s katerima sem jaz tako zadovoljen, da po pravici morem tega domačega mojstra prav gorko priporočati.

1-3 P. Skale, učenik podkovstva.

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva

Konrada Wöflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo

žlebenega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačeninim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni. 6

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrirane cenilnice brezplačno in franko. 7-20

Preselitev in priporočba!

Z dnem 31. avgusta t. l. se preselim iz poslopja Brežiške hranilnice v hišo štev. 20 nasproti lekarne ter se svojim dosedanjim, častitim naročiteljem za njih, od leta 1879 do sedaj mi skazano zaupanje najtopleje zahvaljujem in priporočam, da me blagovolje tudi tu še dalje obiskovati.

Ob enem vljudno priporočam svojo zalogo moških, ženskih in otročjih črveljev po najnovejši modi in kolikor mogoče, nizkih cenah s solidno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Sollner,
čevljarški mojster.

1-2

Štajerska deželna zdravilnica Rogačka-Slatina.

Južne železnice postaja: **Poličane.**

Sezona od 1. maja do 30. septembra.

Zdravitev s pitno, topliško in studeno vodo, s sirotko itd.

Brošure in prospekte razpošilja ravateljstvo brezplačno.

Tempeljska in Styrija-slatina, vedno nova polnitev,

slavoznano glavberjevoslno zdravilo proti boleznim prebavnih organov in izvrstna svežilna pijača.

Dobiva se pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini ter tudi v vseh trgovinah z mineralnimi vodami, v boljših specializiranih in droguerijskih prodajalnicah ter v lekarnah. 7-8

Zavod šolskih sester v Mariboru. 3-3

Podpisano predstojništvo javlja s tem p. n. občinstvu, da bode zavod imel v tekočem šolskem letu 1893/94 penzionat za dekleta, šestrazredno deklisko šolo, pripravljali in 1., 2. in 3. razred zasebnega ženskega učiteljskega tečaj za učiteljice ženskih ročnih del in otročji vrt. Sprejem v dotične razrede in sprejema skušnja bode 15. in 16. sept. t. l.

Predstojništvo zavoda šolskih sester.

Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzito blago.

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštno zavitke po 2 gld. 10 kr. 6-15

OZGANILO.

Zavarovanje poljskih in travniških pridelkov proti škodi po ognju prevzame cenó

„Unio catholica“

društvo za vzajemno zavarovanje na Dunaji.

Glavno zastopništvo v Gradcu Radetzkystrasse 1.

Škode se takoj cenijo in pravično izplačujejo.

Katoličani, kateri se hočejo tem društvu pridružiti, naj se oglašijo pri zastopništvu v Gradcu. Zastopniki za dežele in na kmetih se iščejo. 6-6